

לאבא / לאה (אלה) דיין

אבא יקר, נפטרת מהעולם ב"ח"י סיון, בפרשת *שלח לך*.
 הפרשה במהותה עוסקת בחבור לארץ הקדש. בשליחת אנשים מחרים חדורי מטרה, לתור
 את הארץ לארצה ולרחבה כדי לעשות את רצון השם, לכבש את הארץ מבחינה גשמית
 ורוחנית.
 וזה היה במהות הנהיה שלך, לתור את הארץ, להלל ולשבח אותה.
 אבא, היית מ"אנשי משה" הבאים נצ"ים וזקופים, לפקדתו, לעשות את שליחותו.

השם שלך *אמציה* הוא למעשה אמץ ה' או אמיץ השם. שם המראה על המהות, התכונה
 הנדרשת להצלחה בשליחות להכנס לארץ ישראל, ולא לפל לחטא המרגלים, כשפוגשים
 בקשי וטלטלות החיים. אלא לעמד באמץ השם*, לנכח המציאות, ולהאמין בארץ שלנו
 הברוכה, שאותה אהבת לנכחי נפש. עליה סנגרת כמו יהושע בן נון וכלל בן יפנה, שאמר -
 "ויהי כן את העם אל משה ואמר עליה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה" (במדבר, י"ג).
 אמציה בן יהושע - בפרשה, עוד לפני צאתם לדרך, משה רבנו הוסיף להושיע את האות י'
 וכה הפך ליהושע. על פי רש"י "הוסיף לו את האות י' ואמר לו ה' (ששמו י') יושיעך מעצת
 מרגלים..."

אמציה בן יהודית - בנוסף לכוח מצד שמו של סבא יהושע, מצטרפת סתא ומוסיפה את
 הזקה והחבור ליהדות, להודיה ולקדשה.
 כך באת לעולם, יונק משם סבא את התכונות של יהושע, שקבל את ההנהגה והכלת העם
 לארץ המטחנת. ויהודית הנצ"ת זקופה וגאה בשמה ומהותה.
 אבא! זכית, ברוך השם, להוולד בארץ הקדש, בן ליהושע ויהודית, שהקימו ויש"ו את הקבוץ
 ואת ארץ ישראל.
 בזכות הירשה המפלאה שלך, זכיתי אני לתזר בתש"ה, מתוך חבור זקה לארץ ולמורשת.

אבא יקר ואהוב שלי / לאה (אלה)

איזה זכות יש לי להיות הבת שלך. על כל הקשיים אני מברכת ומודה. בזכותם
 עליתי וצמחתי למקום שבו אני יכולה להגיד לך תודה מתוך לב שלם, לב מוחל,
 סולח ומקבל.

אבא אהוב, נשמה גבוהה. באת לעולם עם עיניים טובות, עיניים מחייכות. עם רצון עמוק לתת ולדאוג
 לאחר. רצון שהורשת לי.

מודה לך על כל הירושה הגדולה שנתת לי - על מאור הפנים, אהבת האדם, פתיחות לקבל את הזולת, קבלת האחר בדיוק כפי שהוא, במקום שבו הוא מונח.

וגם אותי קיבלת לאורך כל חיי. היית שם לצידי מקבל ואוהב. במיוחד אני זוכרת לך את אופן התייחסותך לחזרתי בתשובה. איך שמחת וברכת על השינוי שבא לחיי. קבלת אותי בדיוק כפי שאני. כשהתחנתי עם יובל היית מאושר. כשהודיה נולדה, בכלל... לא הפסקת לבכות מרוב התרגשות.

איך אוכל להודות לך על כל המתנות שנתת והטמעת בי, על האהבה ללא תנאי שהרעפת עלי. חברה, שאבא שלה נפטר, סיפרה שהעריצה את אבא שלה. אמרה שהיא גאה להיות הבת שלו. תיארה דמות מורמת מעם. בעודה מתארת את אביה כבעל אישיות מופלאה, חשבתי לעצמי שעבורה זה לא ניסיון ואך טבעי להרגיש גאה להיות בת של כזה אדם מופלא.

חשבתי שאני לא הערצתי אותך. ואפילו הייתה בי ביקורת כלפיך ושלל התמודדויות ש"קיבלתי" ממך. ובכל זאת אני גאה. גאה להיות הבת שלך.

בזכות חברתי הבנתי את הזכות העצומה לה זכיתי, להיות גאה שאתה אבא שלי מתוך עמל, התמודדות ויגיעה.

אבא, תמיד הרגשתי שהשם שומר עליך בהשגחה פרטית עצומה. מהתקף הלב, שניצלת בניסי ניסים בסיני, עד לוולנטינו האהוב והמסור, שבדרך פלאית הגיע, הרים אותך ונתן לך חמש שנים מופלאות של חיות מתוך שמחה.

עכשיו, בלכתך מאיתנו, מוקף בכל המשפחה - אמא, שתמכה בך והייתה שם קשובה ותומכת. עמי ויעלי, שהגיעו מארה"ב. מיכלי, עומרי הנכד האהוב, שבא מאנגליה. יובל והודיה. כולנו מקיפים אותך בחום ואהבה. איזו זכות.

תודה לך אבא יקר על הכל. חיים שלמים מלאי חיות ושמחה.

אוהבת אותך וגאה להיות בתך.

לאה (אלה), בת אמציה בן יהודית ויהושע

